

РЕШЕНИЕ

№ 6950

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **6286** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 12567 от 23.04.2019 г. и вх. № 17361 от 06.06.2019 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [улица], представлявано от управителя А. Е. А. срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 17180 - 05251 – 091 – 001 от 25.01.2019 г., издаден от Руска Р. Б., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Методи К. М., на длъжност старши инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 600 от 05.04.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С..

Жалбоподателят отправя молба до съда да отмени РА като незаконосъобразен и необоснован, за което се излагат подробни съображения. Допълнително навежда доводи за нищожност на акт поради възлагането на ревизията от един орган по приходите и издаването на РА от друг. В хода на съдебното производство, оспорващият редовно призован, се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата, депозира писмено становище и претендира сторените съдебно – деловодни разноски. Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата, предлага същата да се отхвърли, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 2222 – 17180 – 05251 – 020 – 001 от 04.09.2018 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, П. Т. П. (в качеството ѝ на заместник на Руска Р. Б., съгласно Заповед № РД – 84 – 2200 – 965 от 27.08.2018 г. на директора на ТД на НАП), началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на [фирма]. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Данък върху добавената стойност от 01.02.2016 г. до 31.12.2017 г. и за корпоративен данък за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от Методи К. М., на длъжност старши инспектор по приходите – ръководител на ревизията и С. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 17.09.2018 г.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222 – 17180 – 05251 – 092 – 001 от 07.01.2019 г., връчен на 08.01.2019 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р – 2222 – 17180 – 05251 – 091 – 001 от 25.01.2019 г., с който са установените задължения за довносяне по ЗДДС в общ размер на 38 871, 47 лв., от които задължения за ДДС в размер на 32 165,94 лв. и лихвите за просрочия към тях в размер на 6 705,72 лв. РА е връчен 28.01.2019 г. по електронен път.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 06 – 1446 от 08.02.2019 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 - 303 от 14.02.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК, решаващият орган се е произнесъл с решение № 600 от 05.04.2019 г., с което е потвърдил РА.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка:

В хода на ревизионното производство и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на [фирма] са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р – 2222 – 17180 – 05251 – 040 – 001 от 17.09.2018 г. и ИПДПОЗЛ № Р – 2222 – 17180 – 05251 – 040 – 002 от 07.11.2018 г., за представяне на цялата търговска, счетоводна и банкова документация. В отговор от задълженото лице са представени изисканите документи.

Установено е, че през ревизирания период жалбоподателят е извършвало техническо обслужване на пожарогасители и продажба на нови; изграждане и ежемесечна поддръжка на пожароизвестителни инсталации в обекти по договор и изготвяне на проекти за пожароизвестителни инсталации по договори и споразумения. За извършване на дейността си, ревизираното дружество е притежавало Разрешение № ОМ – 760 от 22.08.2017 г. от Министерство на вътрешните работи, за противопожарно обезопасяване и провеждане на превантивни и организационни мероприятия за осигуряване на пожарна безопасност в обекти; Разрешение № 858 от 01.12.2017 г. на Министерство на вътрешните работи, за сервизно обслужване на противопожарни уреди; Разрешение № 859 от 01.12.2017 г. на Министерство на вътрешните работи, за поддържане и обслужване на противопожарни системи и съоръжения, както и различни дипломи и удостоверения за придобита квалификация в областта на пожарната и аварийна безопасност, диплома за инженерно образование и Удостоверение с рег. №41261 за пълна проектантска правоспособност на управителя на дружеството - инж. А. Е. А..

На основание чл. 45 от ДОПК органите по приходите са извършили насрещни проверки на преките доставчици на жалбоподателя: [фирма] и [фирма], резултатите от които са обективирани в протоколи, описани подробно в РД.

Изготвеното за целите на проверката ИПДПОЗЛ до [фирма] е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В законоустановения срок не са представени изисканите документи - счетоводни регистри, доказателства за кадрова и техническа обезпеченост, информация относно това кой реално е извършил фактурираните доставки, договори, приемо – предавателни протоколи и др. Не са представени доказателства и за превъзлагане на доставките на трети лица.

От оспорващия, като страна по доставките е представено копие на спорната фактура, издадена от [фирма] за получени консултантски услуги, с приложен към нея касов бон и копия на фактурите, с които получената услуга е префактурирана на Арх. бюро [фирма] и на [фирма].

След извършена служебна проверка в информационния масив на НАП – ПП СУП, ревизиращите органи са установили, че прекият доставчик не е разполагал със служители, наети по трудово правоотношение, т. е. липсват доказателства за наличие на кадрова обезпеченост за извършване на фактурираната доставка.

В отговор на връчено ИПДПОЗЛ, от [фирма] са представени копия на фактурите, издадени към [фирма] и включени в дневника за продажби, договори, сключени с жалбоподателя за доставка на грунд и пожарозащитна боя, почистване на метални повърхности, боядисване с грунд и огнезащитна боя за конкретни обекти и актове към всеки договор за приемане на извършените дейности, 9 фактури за покупка на боя и разремител от [фирма], но след датата на извършване на услугите /от 2018 г./, главна книга на счетоводна сметка 45321 за начисляване на ДДС по представените фактури, главна книга на с - ка 703 „Приходи от продажба на услуги“, главна книга на с - ка 411 „Клиенти“ и аналитичност на с - ка 207 „машини и оборудване“. Представена е и декларация от упълномощено от дружеството лице - С. А., че всички дейности на [фирма], свързани с предварителна подготовка, грундиране, боядисване, полагане на финално покритие на метални конструкции, както и доставки на боя са извършвани лично от него, в качеството му на бригадир, с бригада от трима човека.

При извършена служебна проверка в информационната система на НАП, регистър „трудови договори“, органите по приходите са установили, че С. А. не е назначен на договор в [фирма]. Констатирано е, че в дружеството е имало назначени двама служители на длъжност „бойджи“, но само за 3 дни – за периода от 09.01.2017 г. до 12.01.2017 г. Няма данни за подписани граждански договори с други физически лица, които биха могли да извършат фактурираните дейности.

Отделно, след проверка в информационния масив на НАП на дневниците за покупки и продажби, и СД по ЗДДС ревизиращите органи са констатирани, че през м. 08.2018 г. са декларирани фактури за продажби от страна на [фирма] за предходните 2 години, включително 21 фактури издадени от [фирма] към [фирма], като декларирания резултат за периода /ДДС за внасяне в размер на 141 025,10 лв./ не е внесен в бюджета. Преди м. 06.2018 г. не са декларирани покупки и продажби.

Установено е също, че в дневника за продажби на прекия доставчик не са намерили отражение 6 фактури, получени от [фирма], по които ревизираното дружество е упражнило правото си на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 3 931,20 лв.

От жалбоподателя като страна по доставките са представени копия на фактурите, издадени от [фирма] с приложени към тях възлагателни договори, сметки за

изпълнение на СМР и платежни документи, за плащане по част от фактурите.

След анализ на събраните в хода на ревизията документи, предоставени от оспорващия и извършените насрещни проверки на преките доставчици на [фирма], ревизиращите органи са констатирани, че няма реално изпълнение на доставките по издадените фактури.

Органите на приходната администрация са обобщили, че не са налице обстоятелства, релевантни за признаване правото на данъчен кредит, поради което и на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 6/9 от ЗДДС на ревизираното дружество е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 32 746,99 лв. и са начислени съответните лихви.

Конкретно по доставчици и периоди непризнатото право на приспадане на данъчен кредит е, както следва:

- в размер на 400,00 лв., за данъчен период м. 07.2017 г., по фактура №40... 0337 от 26.07.2017 г., издадена от [фирма] с предмет на доставка – консултантска услуга;

- в размер на 32 346,99 лв., за данъчни периоди от м. 02.2016 г. до м. 01.2017 г., м. 03.2017 г., м. 05.2017 г., м. 06.2017 г. и м. 07.2018 г., по 26 фактури, издадени от [фирма] с предмет: доставка на грунд и пожарозащитна боя, транспорт, механизация, репарации, контролно замерване, почистване на метални повърхности, боядисване, финално покритие и др.;

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните писмени документи от страните. По искане на жалбоподателя са събрани гласно доказателства чрез допуснатата изслушана и приета без оспорване ССЕ, изготвена от вещото лице Л. А. З. и чрез разпит на свидетеля С. Ф. А., чийто показания се приемат от съда като последователни и непротиворечиви, доказващи част от приетото от органите по приходите.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

По отношение на твърденията за нищожност на РА, съдът намира на първо място възраженията на жалбоподателя, че ревизията е възложена от един орган по приходите, а РА е издаден от друг за неоснователни. Съгласно чл. 112, ал.2 от ДОПК ревизията може да се възлага от: 1. органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция и 2. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

В настоящия случай ревизията е възложена от П. Т. П., която по силата на заповед № РД – 84 – 2200 – 965 от 27.08.2018 г. на директора на ТД на НАП за времето от 03.09.2018 г. до 07.2018 г. изпълнява задълженията на Руска Р. Б.. Именно в този

период на 04.09.2018 г. П. П. е издала ЗВР № Р – 2222 – 17180 – 05251 – 020 – 001 от 04.09.2018 г., с която е възложена ревизията на жалбоподателя. В допълнение следва да се посочи, че П. П. и Руска Б. са включени в заповед № РД – 01 – 803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП като органи на приходите, които изпълняват функциите на компетентни органи по чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК, считано от 01.06.2017 г. в сектор „Ревизии”, отдел „Ревизии” към дирекция „Контрол” при ТД на НАП. При това положение съдът приема, че ревизията е възложена от компетентен орган.

Във връзка с горното не се установява нарушаване на чл. 119, ал.2, изр. 1 от ДОПК, която разпоредба предвижда, че ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. Това е така, тъй като възложителят на ревизията е Руска Б., която е била замествана към датата на издаване на ЗВР. Следователно РА е издаден от предвидените в кодекса органи по приходите. Следователно не са налице данни ревизията да е възложена и РА да е издаден от некомпетентен орган по приходите, поради което не са данни за нищожност на това основание.

По отношение твърденията за електронното подписване на издадените ЗВР и РА, съдът приема за установено по несъмнен начин, че тези документи са подписани с валидни към момента на подписването КЕП, съгласно чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗЕДЕУУ в редакцията за съответния период. Информационната система "Контрол", използвана от НАП в процеса на ревизиите, е конструирана така, че няма как да бъдат изготвени, проверени и връчени документи, без те да са подписани с КЕП, като всеки служител, работещ в ИС "Контрол", притежава собствен КЕП. ЗВР, и РА са подписани с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на издаването на всеки от изброените документи, което се потвърждава включително от служебно извършената от съда справка в публичния електронен регистър на доставчика на удостоверителни услуги по чл. 28 ЗЕДЕУУ, в който регистър съобразно чл. 25, ал. 5 ЗЕДЕУУ и задължението си по чл. 22, т. 4 ЗЕДЕУУ, доставчикът на удостоверителни услуги публикува удостоверенията по чл. 24 ЗЕДЕУУ, което публикуване е форма на самото издаване на удостоверение по чл. 24 ЗЕДЕУУ – арг. чл. 25, ал. 5 ЗЕДЕУУ.

Електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г. /, като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ, съдържащ електронно изявление.

Чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 г. гласи, че електронен документ означава всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, по - специално текстови или звуков, визуален или аудио - визуален запис.

В ДОПК не се съдържат препратки към ЗЕДЕУУ по отношение на издаваните по реда на този кодекс документи, но в § 2 от ДР от ДОПК е посочено, че за неуредените в него случаи се прилагат разпоредбите на АПК и Гражданския процесуален кодекс /ГПК/. В чл. 184 от ГПК е записано, че в кръга на писмените доказателства са и електронните документи, поради което следва да се приеме, че процесният РА отговаря на изискванията за форма на документа по ГПК.

По изложените съображения, съдът намира и че по отношение на това

възражение на жалбоподателя не се установява нищожност на РА. По отношение на материалната законосъобразност на РА, съдът приема, че правилно ревизиращият орган е направил извода, че не е доказано наличието на доставки, по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС, във връзка с чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, за фактурираните към [фирма] доставки.

Видно от приложените по преписката писмени доказателства, органите по приходите са спазили всички нормативни изисквания, свързани със събирането на доказателства за установяване на факти и обстоятелства, релевантни към определяне задълженията на ревизираното дружество. От жалбоподателя и от доставчиците е изисквана конкретна информация, необходима за доказване реалността на доставките; извършени са съответните справки в информационната система на НАП, поради което решаващият орган счита, че е проведено пълно документално изследване на фактическата обстановка. Представените доказателства са обсъдени в РД и изводите на органите по приходите са изградени на основата на обективно установени по време на ревизията обстоятелства.

В конкретния случай органът по приходите е обосновал отказаното право на приспадане на данъчен кредит въз основа на констатации за липса на доказателства за конкретните доставки, предаване на резултата от фактурираните услуги и прехвърляне на собствеността върху стоките. Касае се за спор относно изпълнението на доставки на стоки /грунд и огнезащитна боя/ и услуги свързани с влагането на тези стоки в обекти на ревизираното дружество /полагане на огнезащитна боя, транспорт, механизация, репарации, контролно замерване, финално покритие/, както и консултантски услуги.

По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурата, издадена от [фирма], ревизиращите органи обосновано приемат, че не е доказано реалното осъществяване на документираната с нея доставка. Изводът се базира най-вече на непредставяне от страна на прекия доставчик на доказателства за извършената доставка, както и на липса на доказателства за кадрова обезпеченост.

Задължително условие за признаване правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от регистрираното лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Наличието само на някои документи като фактури, договори или приемо - предавателни протоколи не обуславя изпълнението на доставките. Това налага, изводът за липса на реална доставка да е резултат от точна и прецизна оценка на установени факти и обстоятелства от обективната действителност. За доказване реалното извършване на услугите от изпълнителя е необходимо да се установи първо неговата възможност да извърши услугата - като кадрова обезпеченост,

съответна квалификация на персонала, материална обезпеченост, в зависимост от характера на услугата. В случая е направен обоснован извод, че жалбоподателят и доставчика му, не са представили неоспорими доказателства за извършените услуги.

В хода на ревизията при извършената насрещна проверка от доставчика, сочен за изпълнител на консултантските услуги, са изискани конкретни доказателства за изпълнението на доставката. Във връченото на [фирма] ИПДПОЗЛ е посочено да се представят доказателства относно характера на извършените услуги и в какво се изразяват услугите. Изискани са данни за лицето/лицата извършили услугите, място и дата на извършването им, предаване/отчитане на резултата, съпътстващи разходи /материали, труд/, ведомости за периода на издаване на фактурата и др. Такива доказателства не са представени, както в хода на ревизията, така и при съдебното обжалване.

Всички приложени доказателства изхождат единствено от [фирма] /спорната фактура, касов бон и две фактури за последващи доставки/, като от същите не може да се направи обоснован извод, че има реална размяна на престации по спорната фактура респективно, че същата документира реално извършване на услуги. В случая липсват и не са приложени доказателства за фактически извършена от този доставчик дейност, от кого и как е извършено, какви разходи са направени за това. В случая се касае за доставка на услуга, която по никакъв начин не е обвързана с представените документи.

В хода на ревизията е установено, че спорният доставчик не притежава трудов потенциал за изпълнение на посочените услуги. Няма зает персонал, насочен в тази дейност, нито е посочено кои лица са участвали пряко в изпълнение на договорените услуги. Вярно е, че наличието на кадрови ресурс не представлява част от фактическия състав на правото на данъчен кредит, но способността на доставчика да осъществи фактурираната доставка е от значение при решаването на фактическия въпрос относно спорната ѝ реалност. В случая, органът по приходите правилно е преценил, че посоченият капацитет не е доказан, предвид и, че при извършената служебна проверка на данните в програмните продукти на НАП е установено, че [фирма] няма наети лица по трудови правоотношения. Декларираната икономическа дейност също е неотнормима към предмета на доставката, а именно: „Отглеждане на други животни“. Тези изводи на приходните органи не бяха оборени в хода на съдебното производство.

От данните по делото се установява, че управителя на оспорващото дружество притежава пълна проектантска правоспособност, както и квалификация в областта на пожарната и аварийна безопасност. В тази връзка ответникът е направил обоснован извод, че не се установяват данни за конкретно осъществена сделка от жалбоподателя, именно с

участието на оспорения доставчик. В случая не е доказана потенциалната възможност на сочения изпълнител за осъществяване на доставката.

По отношение на фактурите, издадени от [фирма] се касае за доставки на стоки и услуги свързани с влагането на тези стоки в обекти на ревизираното дружество.

Видно от представените в хода на ревизията доказателства, спорните фактури са издадени във връзка с конкретни договори. Между ревизираното дружество, в качеството му на възложител и [фирма] – изпълнител е сключен рамков договор № ОЗ – 1 – АКЗ от 12.01.2015 г. за периодично възлагане на дейности свързани с доставка на грунд и пожарозащитна боя, транспорт, механизация, репарации, контролно замерване, почистване на метални повърхности, боядисване, финално покритие и др. На основание и в съответствие с подписания рамков договор между двете дружества са сключвани и договори за възлагане на конкретни дейности.

В случая, характерът на отделните доставки предполага изпълнителят да има на разположение необходимата кадрова, материална и техническа обезпеченост.

На първо място, по отношение на кадровата обезпеченост, при извършена служебна проверка в регистър трудови договори е установено, че доставчика е имал двама служители, назначени на трудов договор, на длъжност бояджии, но само за три дни – от 09.01.2017 г. до 12.01.2017 г. Не са представени доказателства за наети лица по извънтрудови правоотношения, като граждански договори, сметки за изплатени суми, служебни бележки за платен данък, както и констативни протоколи, с които да е удостоверено, че работата е извършена.

В действителност, от упълномощеното от дружеството лице – С. А. е представена декларация, че всички дейности на [фирма], свързани с предварителна подготовка, грундиране, боядисване, полагане на финално покритие на метални конструкции, както и доставки на боя са извършвани лично от него, в качеството му на бригадир, с бригада от трима работника, но конкретни доказателства във връзка с конкретните обекти и периодите в които са извършвани дейностите не са представени. С показанията си, дадени в о.с.з., св. А. не опроверга изводите на органите по приходите, по – скоро потвърди известните данни по делото.

В хода на административното обжалване са представени собственоръчно подписани декларации от В. М. В., Д. М. В. и С. П. П., че лицата са работили в бригадата на С. А. и са участвали в бояджийските дейности със собствени машини на обекти на [фирма] от името на [фирма].

Към декларациите не са приложени протоколи с описание на извършените дейности, единична цена и обща стойност, както и, че същите са приети без възражения, не е описан и обекта, на който е положен труда, Не са представени сметки за изплатени суми, в които също да е описан положения труд, както и периодите, в които е извършена възложената работа. Тези декларации имат характер на частни диспозитивни документи, които не се ползват с материална, а само с формална доказателствена сила и не съдържат достоверни дати. В тази връзка същите не представляват доказателство за реалност на услугата, а се преценяват във връзка с всички събрани по преписката доказателства.

Освен труд реалното изпълнение на СМР, предполага и влагането на материали /грунд и пожарозащитна боя/, необходими за извършването на възложените СМР. От представените договори става ясно, че тези стоки/материали следва да се осигурят от изпълнителя - [фирма].

В хода на извършената проверка, от прекия доставчик са представени нечетливи копия на фактури за покупка на боя и разредител, издадени от [фирма], но видно от същите боята е закупена през 2018 г., т. е. значително по - късно след извършване на услугата по боядисването.

Не са представени фактури, стокови разписки и др. документи относно закупени стоки/материали необходими за изпълнението на договореното. Не са представени доказателства за извършени разходи при осъществяване на поетите по договорите ангажименти. Не са ангажирани доказателства и във връзка с извършен транспорт на стоките, за това кой и за чия сметка е извършил транспорта на стоките и др. документи, съотносими към конкретните доставки.

По отношение на техническата обезпеченост, от [фирма] е представена аналитичност на счетоводна сметка 207 „Машини и оборудване“, от която е видно, че през м. 08.2018 г. прекият доставчик е разполагал с бояджийска машина, но доказателства за това кога е придобита същата не са представени, предвид, че се касае за извършени бояджийски услуги в периодите от м. 02.2016 г. до м. 07.2018 г.

При извършени служебни проверки в информационния масив на НАП на дневниците за покупки и продажби, както и в подадените СД по ЗДДС, органите по приходите са установили, че [фирма] е подавало само нулеви СД по ЗДДС до м. 06.2018 г., т. е. декларира, че няма покупки и продажби до този период. Установено е също, че през м. 08.2018 г. са декларирани фактури за продажби от спорния доставчик за предходните 2 години, включително и фактурите издадени от [фирма] към [фирма], като част от спорните фактури, по които е упражнено правото на приспадане на данъчен кредит от ревизираното дружество не са намерили отражение в дневника за продажби на доставчика.

Констатирано е, че за м. 08.2018 г. [фирма] е декларирало резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 141 025,10 лв., като същия не е внесен в бюджета.

Съдът приема, че в случая се касае за пълна липса на доставки по процесните фактури. Не е доказана потенциалната възможност на сочения изпълнител за осъществяване на доставките. В случая, след като е направил обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства и след като е обсъдил подробно и в тяхната съвкупност представените от ревизираното лице документи, и ги е съпоставил с данните от информационните масиви на НАП, ревизиращият екип е формирал обосновани фактически и правни изводи, които напълно се споделят от настоящата инстанция.

По отношение на приложените към преписката касови разплащателни документи, предвид разпоредбата на чл. 153 от ГПК, приложим на основание §2 от ДР на ДОПК на доказване подлежат спорните факти и връзките между тях. Относно необходимата връзка между платената цената и извършената доставка с решения по административни дела С-16/93, С-154/80, С-102/86, Съдът на Европейските общности (СЕО) е приел, че доставката на стока/услуга предполага наличието на пряка връзка между доставената стока/услуга и получената насрещна престация. Такава причинна връзка между плащането и получената облагаема доставка не е доказана.

В хода на съдебното производство не се събраха доказателства, които да потвърждават фактическото извършване на процесните доставки на услуги от посочените доставчици. При условие, че има издадена фактура и е начислен ДДС, без да е налице фактически извършена стопанска операция от доставчика, няма основание за ползване правото на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. В този смисъл е и практиката на Съда на Европейския съюз /СЕС/. Съгласно решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02, П. отделение, правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба /чл. 18, ал. 2 от Шестата директива/, а именно: стоките трябва да са били доставени или услугите – извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от въпросната държава-членка, може да счита за служещ фактура. Двете предпоставки за признаване на право на приспадане на данъчен кредит са кумулативни и липсата, на която и да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право.

На базата на всички събрани доказателства по делото, съдът приема, че не е доказана реалността на спорните доставки и наличието на материално-правни предпоставки по ЗДДС за възникване и

упражняване право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, издадени от [фирма] и [фирма]. Ревизионният акт следва да се потвърди като законосъобразен досежно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 32 746,99 лв. по фактурите, издадени на жалбоподателя от горецитираните доставчици за данъчни периоди от м. 02.2016 г. до м. 01.2017 г., м. 03.2017 г., от м. 05.2017 г. до м. 07.2017 г. и м. 07.2018 г., ведно с начислените лихви за забава в общ размер на 6 705,72 лв.

По изложените съображения жалбата на [фирма] следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана, а РА да се потвърди като законосъобразен.

С оглед изхода на спора и направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да се уважи. При това положение на ответника на основание чл. чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения във връзка с чл. 161, ал.1 от ДОПК в размер на 1 696,00 (хиляда шестстотин деветдесет и шест лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 17180 - 05251 – 091 – 001 от 25.01.2019 г., издаден от Руска Р. Б., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Методи К. М., на длъжност старши инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 600 от 05.04.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 696,00 (хиляда шестстотин деветдесет и шест лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: